

ובצורות שונות כי מצבם שונה בהתאם למבנה הדימוגרפי של כל קבוץ, מוצאם ועב-
 רם של חבריו ולפי מידת השפעתו (או חוסר השפעתו) של החינוך התבוועתי והקבוצי.
 אין גם להעלות על הדעת - בתנאים הקיימים - שאפשר להסתפק באיזכור ערכי
 הקבוץ הבסיסיים - מבלי להתמודד בבעיות ובבסיבות המתלוות שהזמן גרמן.

בקבוצים רבים קיימו כבר חוגי דיון, חוגי בית, סדנאות או אספות לקראת המוע-
 צה הוועברתית. בימים אלה גם אנחנו משתלבים בתהליך זה. בודאי ישתקף בדיונים
 שלנו - שגט לנו - חברים - בעיקר משליבת דור ההמשך - אשר להם הורים וקרובי
 משפחה מחוץ לקבוץ, בארץ או בחו"ל, וקיימים פיתויים שלא התקיימו בצורה זו
 בעבר הרחוק. גם לנו - כבשאר הקבוצים - הורים וסבים, הדואגים, שבניהם
 עזבו (או העלוילים לעזוב בעתיד) - אשר הפצים לפעול לביסוסם או לרווחתם של
 בניהם - נכדיהם.

גם אצלנו אין לטעון שרמת החיים שווה ואחידה במידה משביעת רצון. אלו -
 במציאות של זמננו - בעיות אמיתיות הממתינות לפתרונות הגרוביים וקבוציים.

פתרונות אלה לא ימצאו בקלות אך חובה להתמודד בבעיה בכללותה באומץ לב
 ובאורך-רוח.

המיוחד והמחמיר בקבוצתנו (יחד עם קבוצים אחדים של יוצאי מערב אירופה),
 שעשרות משפחות משכבת הוותיקים הכביסו ומוסיפים להכביס "מקורות החוץ"
 שקבלו, לקופת הקבוצה - מתוך הבנתם את חיי הקבוץ כשותפות מליאה המבוססת על
 אחריות הדדית ובלתי מותנית.
 קשה לתאר שאפשר לקיים לאורך זמן באותה קהילה שתי מערכות שונות לחלוטין
 בהבנת המושג "מקורות חוץ" ובשימוש בהם.

מצב הענינים בתנועה הקבוצית כולה ובקבוצתנו בפרט מחייב עתה ניהול דיונים
 רציניים בנושא עדין זה על מנת להבטיח מידה סבירה של צדק ושוויון לחברי
 הקבוצה על כל רבדיה.

יוסף גורס

19.5.1983

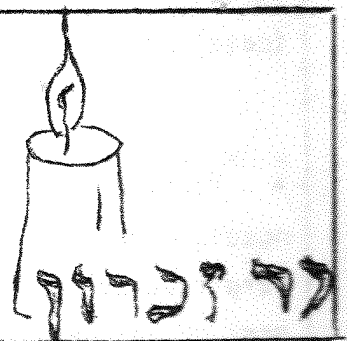
ז' בסיון תשל"ד

טוביה שליף

15.5.1983

ב' בסיון תשל"ד

צילה אלטטר

שאלות ותשובות

דירלמה - או מה קודם למה?

בישיבה האחרונה של ועדת החברים החלטנו בבעיה קשה: כיצד ליישב מגמה מוסכמת על רקע בתנאים קשים "בשטח"... מוסכמת על כל הציבור שאנו זקוקים לקליטה של משפחות - עולים מחו"ל ותושבי הערים - המבקשות להיקלט אצלנו.

ועדת הקליטה שלנו עסקה בפניות של משפחות אחדות הנראות לה (בבדיקה ראשונית) הרצויות - ואילו ועדת השיכון אינה רואה כל דרך להקצות יחידות שיכון מתאימות לקליטה, מבלי לגרום נזק למבצע המתמשך של הרחבת דירות לליבה משפחתית.

בדיון זה השתתפו מרכזי הועדות לקליטה ולשיכון וכן מרכז הבניה שמתפקידו לקדם את מבצע ההרחבות ככל האפשר. אין ספק שקליטת משפחות כיום אינה מתאפשרת בתהליך שהיה מקובל בעבר כאשר כל חבר או כל משפחה שבקלטו, עברו את המסלול הארוך - מהאוהל לצריף (או לפיטריה), משם לשיכונים ארעיים מתחלפים עד אשר הגיעו - כעבור שנים רבות סוף-סוף לשיכון הקבע. בימינו קליטה מוצלחת מותנית בהימצאות דיוור ברמה טובה, מתואמת לליבה המשפחתית בקירבת שיכונים בני גילם של הבקלטים.

ומה המציאות בשטח אצלנו? סיימנו הכשרתן של 32 דירות לליבה משפחתית, 8 יחידות שיכון בוספות הורחבו מזמן, אך השלמתן מתעכבת כבר כמחצית השנה מחוסר דירות לשיכונים הדיירים לתקופה הדרושה להשלמת העבודות בדירתם.

בקרוב תוצר האפשרות להעברת הדיירים של 4 דירות למגורי מעבר, והשאר - ימשיכו להמתין (הן הדירות שבעבודה והן הדיירים). על כן: קצב ההתקדמות בהרחבת הדירות תלוי - בשלב זה לפחות - לא במיגבלות המימון ולא מקצב הביצוע בעבודת הבניה, אלא במציאת דירות מעבר לאותם הדיירים שדירתם בתוך תהליך ההרחבה.

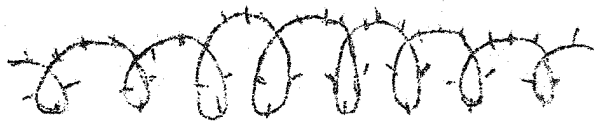
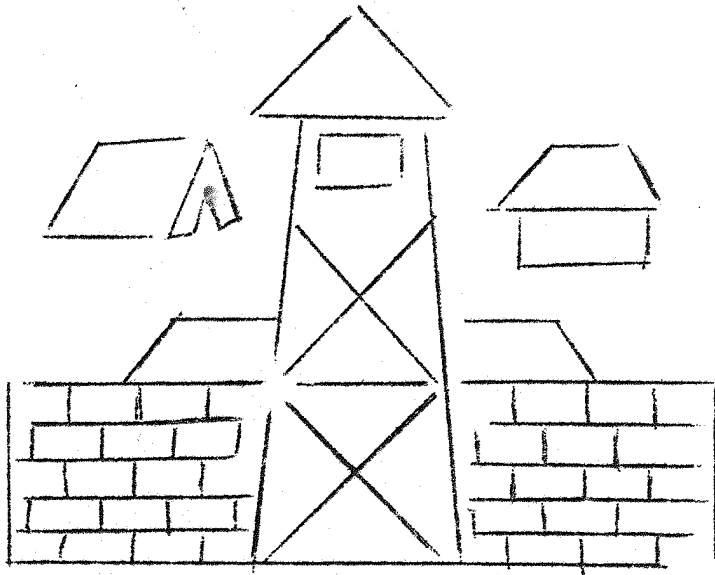
בסה"כ במצאות לרשותנו כעת 5 דירות לצורך זה, כאשר רק 3 מהן מתאימות למשפחות אשר להן ילדים בגיל הליבה המשפחתית. מעתה הקושי בהמצאת דירות מעבר - יגבר במידה בוספת, כי עד עכשיו טפלנו בהרחבת דירות בבתיים בהם לחלק מהדיירים לא היו ילדים בליבה משפחתית ואילו בבתיים המצפים עכשיו להרחבתם - אין כמעט משפחות כאלה.

על רקע זה סברו רוב חברי ועדת החברים שעלינו להתרכז בשלב שזה במאמץ לקדם את מבצע ההרחבה, גם כאשר המצב מחייב וריתור על קליטה מיידית. טובת לדון מחדש בסוגיה זו בעוד כ-4 חודשים, תוך תקווה שאז יהיו בידינו הבתובים לקביעת מועד טביר לקליטת משפחות.

יש לציין שבין חברי הועדה היו גם מסתייגים שהיו מוכנים לשקול האטה בקצב העבודה בהרחבת או (לחילופין) שימוש ביחידות דיוור השמורות - בהתאם להחלטת האספה - לאירוח בנים-אורחים, על מנת ליצור אפשרות כלשהי לקליטת משפחות. (ביבתיים התברר לנו שבין הדירות המשמשות כעת לאורחים במצאת רק דירה אחת המתאימה לאירוח משפחות של בנים הבאים לבקר יחד עם ילדיהם). מסרנו על מהלך הדיון ועל השיקולים לכאן ולכאן, על מנת לקבל תגובות מהציבור. באם יימצאו תומכים ל"קליטה עכשיו", על אף הבטיחות שתוארו לעיל, ידבא הנושא להכרעה באספה הכללית.

היו זמנים

(שיר זה בכתב לפני 25 שנה לחג "20 שנות התישבות")

היו זמנים - בפיתת צריף ילדינו,
ולא ידענו, אם אף הם יחלו.
אתה זוכר דמעות - ואת זיעת אפינו,
וכאבי הלב, שזה וזו עזבו...
היו זמנים - וכל שנה פיתוח,
בריכות ומטעים, טנטורה והלול.
אתה זוכר? מדי שנה ויכוח,
על עומס הריבית, על ש' יקים וגלגול!
היו זמנים - אך העבר אבד,
מה שהיה - היה... שלג דאשתקד.
את מי עוד מעבין כל שלב של התלבטות?
אלפי ימי עמל - 20 שנות התישבות...
יהיו זמנים - לא יזכרו שמותינו,
ואין זה גם חשוב, מה כל אחד תרם.
דבר אחד ברור: יש בית לבנינו.
חזון שנתקיים - כי הישוב קיים!

יוסף גורס

היו זמנים - כיצד אפשר לשכוח?
היינו צעירים, עם מרץ ועם כוח.
אתה זוכר? חומה והמגדל,
דבמה אהולים, ואין וחיט בכלל.
היו זמנים - ריקוד, שירה בליל,
מגדל שמירה מואר, בחוץ גדר התייל.
אתה זוכר? זוג בהמות, פרה
ו"בית כבוד" כזה מוזעה לחומה!
היו זמנים - ממה להתפרנס?
דולפסון אינו בותן. ברורת, יבלית, פרנס...
אתה זוכר איך בראתה מקלחת?
קופה ואין פרוטה. שמונים אחוז קדחת!
היו זמנים - המלחמה פורצת,
הורינו בנינו, בצפודי מפלצת.
אתה זוכר? היינו צעירים,
כל כך הרבה רצון מול חוסר האונים.

